

GAZETA TRANSILVANIEI

Semnul electoral al

„Frontului Românesc”

REDACTIA și ADMINISTRATIA
LAȘOV, STRADA LUNGA Nr. 5.
— Telefon 226 —
Abonament anual 200 lei
Pentru străinătate 500 lei.
Pentru autorități, instituții și
întreprinderi 500 lei
Anunțuri, reclame, după tarif

FONDATA LA 1838 DE GHEORGHE BARIȚIU.

Apare de trei ori pe săptămână

„A nu reacționa împotriva evreilor, înseamnă a ne duce de vii la pieire”.

Din declarațiile I. P. S. Dr. MIRON CRISTEA.

Mărturisire

Din volbura vremurilor care se duc spre un trecut ce cândva va fi răscolit nu putem ști cine va desprinde, în sforțarea de azi a Românilor, gestul curajos, măreț și dinamic al pornirii de mult așteptate.

Știm însă și ne bucurăm sincer, că în zbulcumul zilelor de-acum, cu acelaș elan și foc din tinerețe, d-l profesor Nicolae Iorga a pornit, cu dârzenie plină de nădejdi, la lupta de demascare a ceea ce trebuie să se știe, să fie cunoscut, contra nerecunoșcătorilor cinici, cari încearcă, prin mijloace grosolane, a face din România un vag teritoriu cu indigeni, în parte proști în parte corupți, în care se poate coloniza...

Il așteptam — de mult!
Linia dreaptă, autoritară, de dascăl al multor generații de români, de îndrumător nedemnițit al puilor de valahi pe urmele marilor voievozi ai neamului, de muncitor fără preget, neobosit, mereu activ, pe ogorul patriei, cu sufletul totdeauna tânăr, entusiast, pentru tot ce-i simțire și ideal românesc, curajos, sincer, în combaterea directă, pe față, a tot ceea ce străin, fals și dușman interesele țării și neamului, îndreptățiat pe deplin așteptările noastre.

Nicolae Iorga, vizionarul dinaintea ultimilor 2 decenii, omul care prin scrisul și cuvântul său de foc a însuflețit, a îmbărbătat și a pregătit pe ai săi pentru lupta supremă de eliberare din încătușarea milenară nu putea sta departe de sufletul poporului românesc azi în suferință, nu putea trăi departe de Cuză, de Vaidă, și toți ceilalți români cari lupă pentru totala reînviere a conștiinței naționale și demnității românești.

Știm că va reveni — reveni!
Și iată, înfățișat, după ani de așteptare când din această pricină obrăncina neocutropitorilor a ajuns unde se vede, vechiul luptător naționalist, prof. N. Iorga, ca un adevărat arhanghel a ridicat sabia isbind în monstrul iudaic cu sete, cu puterea și îndârjirea de care nu pot da dovadă decât cei cari, cu adevărat, sunt trup din trupul și suflet din sufletul neamului lui.

„Iudaica” a apărut când liftele străine pripășite pe pașnicul pământ strămoșesc, trăind, stăpâni, pe spatele, din sudoarea neamului românesc atât de îngăduitor și bine primitor a tot ce-i străin, se așteptau mai puțin, în cinismul caracteristic rasei lor care îi face să se creadă mai în siguranță, mai puternici, mai stăpâni ca oricând.

Profesorul N. Iorga a venit, s'a apropiat de sufletul poporului românesc când Nația, în slujba căreia și-a închinat trecutul plin de tinerească energie și prezentul greilor ani, în încătușarea mai grea, mai spăsoasă parcă, îl aștepta mai mult. În lupta cu cutropitorii de totdeauna, cu valul tiranic, sufocant, al iudaismului, de acum, mai ales, poporul valah azi în plină trezire națională, pornit sub semnul biruitor al crucii pe drumul mari-

lor lui destine, aștepta cu înfrigurare, ca pe un imbold, gestul simbolic, al prof. Iorga, de înalt patriotism și superior altruism național.

Cuvintele sunt prea slabe spre a se putea ridica la înălțimea sublimă a gestului. Cu acelaș gând curat, însă, care a dat pornire rândurilor de acum să mi se îngăduie să cred, să recunosc și să mărturisesc în profesorul Nicolae Iorga, român și creștin adevărat, care ne-a oțelit sufletul pentru luptă și ne-a întărit credința în biruința ce trebuie să vină, o forță hotărâtă, statornică și necălită în românescul început al pornirii de acum.

Statul Național și cel... juridic

Se încearcă de către anumiți cetățeni — adversari îndârjiți ai ideii de românizare a tuturor arterelor vieții românești — să definească Statul nostru, nu ca un organism în care rezidă comunitatea de sânge, de tradiții și de aspirațiuni, ci ca un conglomerat de ființe legate doar prin interese cotidiene, orânduite numai pe legi omenești. Admit deci acestia, printr'un raționament absurd până la ridicul, (mai cu seamă când se intitulă doctori în drept!), că la noi au preexistat legile omenești atât obiceii isvorâte din sufletul poporului și ceea ce mai curios, nu vor să priceapă că însăși noțiunea de Stat include entitatea juridică și nu exclude pe cea națională (amănunt ce trebuie știut și de începătorii în studiul dreptului).

Să nu ne mirăm deci, când vedem făcând din țiva unor asfel de cetățeni cele mai neînchipuite mijloace de luptă contra tendinței holărite a Nației Române de a-și afirma, în fapte, suveranitatea sa reală pe tot cuprinsul pământului românesc. Oamenii, cari concep viața ca o încordare supremă de a născoci cât mai multe viclenii pentru a domina, oameni cari n'au în sânge moștenirea scumpă a atâtor jerife pentru neamul românesc, nu pot avea în creier vreo scilpire de judecată sănătoasă, nu pot avea o idee mai înaltă despre Statul pe care-l privesc doar ca un hambar încărcat cu toate bunătățile pământești, care îți dă tot și nu-ți cere nimic!

Adevărații români însă nu pot uita că Statul român are la origine, nu legiurile scrise cari să reglementeze raporturile cetățenilor, ci obiceiul pământului, a regulile răsărite din frământarea gleei strămoșești, deci înainte de a fi un Stat juridic în sensul de azi, era un Stat național alcătuit dintr'o singură națiune, un popor cu aceeași origine, aceeași limbă și aceeași obiceiuri. Progresând pe calea naturală și ajungând la epoca dezvoltării de azi, cu votul obștesc, cu parlament democrat, cu constituții moderne și încă cu atâtea măsuri cari vor să devină stăpâni în casa noastră, nu însemnează că Statul național s'a

... Rămâneți, de azi înainte, cu noi, Domnule profesor, cu cei de care sunteți legat prin sânge, tradiții și năzuințe. Chiar dacă, în tocmă ca pe noi, în ura lor nepotolită și în cinismul lor fără de margini, cei doar cu aur, pistru și pretențiuni exagerate, absurde, vă vor arăta cu degetul ca pe un bătrân „huligan”, vă vor injura, amenința, calomnia și chiar blestema...

Pentruce, mai de vreme cu un ceas, să putem trăi cu toții, bătrâni și tineri, dar mai ales generația dumată, marea sâr-bătoare a biruinței românismului.

C. I. Odor.

transformat în internațional. Am potrivit Statului național forma juridică cerută de progresul timpului, iar dacă politicienii intereseși au împins lucrurile prea departe imitând ceea ce State naționale au trebuit să facă, corectivul nostru n'a întârziat să vină prin nașterea unui curent formidabil „Frontul Românesc” cu scopul de a repune Statul român pe linia sa de origină. Cu toate piedicile puse în dezvoltarea acestei credințe, pe cât de multe pe atât de măestril ticluite de adversarii românizării, faptele vorbesc de o sigură victorie. Însăși isbânda dela baroul avocaților din capitala României Mari e o dovadă categorică a triumfului cauzei românești. E o dovadă în plus, că acolo unde e organizată lupta aceasta pentru primatul românismului, succesul e asigurat. Și apoi atâtea alegeri comunale și județene, unde Românii s'au unit, nu s'au soldat cu isbândă desăvârșită? Iată atâtea probe că Statul român a fost, este și va fi, numai național, cu toată furia, prin nimic justificată, a unor străini cari devenind cetățeni români, nu vor să înțeleagă că interesul lor vital le poruncește să fie în România Mare, buni români.

Ioan C. Dogaru.

PRESA engleză despre războiul chino-japonez. Ziarul londonez „Manchester Guardian”, examinând evenimentele din China, scrie: „Nimeni nu se mai îndoieste acum că Japonia s'a angajat într'un război de lungă durată. Opinia generală crede că armatele chineze vor fi invinse, dar că războiul început este atât de important încât el va fi dezastruos pentru Japonia.

Sforțările în vederea unei mediații er fi cu totul inutile, cred cercurile autorizate din Londra. „Daily Telegraph” ocupându-se de atitudinea guvernului britanic față de conflictul chino-japonez declară: „Guvernul britanic hotărând și înlesnind evacuarea dela Shanghai a femeilor și copiilor englezi, a luat singura măsură imediat posibilă pentru a micșora efectele unei lupte locale disperate.

Alte falșuri - alte griji

Deodată cu retragerea din circulație a monedelor de 100 Lei, de argint, lumea începuse a se simți mai ușurată. Grosza de siguranță dacă „sutarul” e bun sau fals, începuse să dispară.

Un comunicat al Monetăriei Naționale, apărut zilele acestea în ztare, aduce însă din nou valuri de tulburare.

Căci se vorbește în acest comunicat de alte falșuri de monede: despre cele de 100 Lei, denichel și de cele de 250 Lei.

În indicile, pe cari le dă comunicatul pentru a cunoaște și a deosebi monedele false de cele veritabile, se dau atâtea amănunte, încât ele nu au darul de a lămurii ci de a încurca și mai mult pe cetățean.

Se vorbește anume de alfa, de aspect, de dimensiuni, de greutate, de compoziția chimică, de duritate, etc. etc. Adecă tot atâtea măsuri, despre cari tot comunicatul Monetăriei spune: „... analize, care indică compoziția monedei este un mijloc foarte sigur de stabilirea autenticității monedei, dar neputând fi la îndemna publicului, se în-

locuște cu proba frecării cu guma aspră...”

Cu alte cuvinte: „nu-ți-o frământă, că și am dres o!” Nu putem caracteriza mai bine mijloacele oferite de Monetărie, pentru cunoașterea monedei, când chiar comunicatul dat de ea spune că aceste mijloace nu pot fi la îndemna publicului...

Iar pentru o zăpăcire și mai cumplită a publicului, comunicatul ne vorbește de fel de fel de falșuri: falșul A, falșul B, falșul C, falșul D.

În felul acesta ne vom pomeni cu atâtea falșuri, câte litere conține alfabetul.

Admitem, că intenția urmărită de Monetăria Națională prin acest comunicat, er fi bună! Nu putem spune același lucru despre rezultatele ajunse prin el.

Cetățeanul a ajuns să nu mai știe ce are și ce n'are în buzunar. Pentru că — vorba comunicatului: nu pot fi la îndemna lui mijloacele de a constata falșurile.

E rău, e dureros, și numai cine nu ne face, ceea ce se petrece la noi cu falsificările și falșurile de tot soiul.

Părerii libere

Organizarea comitetelor economice

Lăsând la o parte Băncile Populare, cu menirea lor bine definită, o acțiune cooperatistă, care să înglobeze în sine nevoile simțite ale sătenilor noștri, în primul loc nevoia de a-și putea desfaca produsele lor și apoi, în cumpănă, sau atârnat de acestia, nevoia de a-și aproviziona gospodăria și inventarul, cu cele trebuincioase trafului și muncii, o atare acțiune economică depășește mult peste înțelesul academic al cooperăției la noi. Chiar de ne vom pildui, în această privință, dela popoarele mai înaintate pe linia propășirilor economice și sociale, din Apusul european, vom pricepe următoarele desăvârșiri ale experiențelor lor, în această direcție: în Franța și Elveția fiecare sat, sau comună alcătuiește un sindicat de agricultori, sau crescători de vite. Sindicatul satului, înzestrat cu un singur secretar, are pururea înscrise pe cap de casă din sat, produsele sau bunurile, ce le posedă fiecare asociat, sortite desfacerii, ca și mărfurile, în deosebi uneltele, îngrășămintele și alte atribute lucrului și gospodăriei de care acesta are trebuință. Secretarul sindicatului stă într'o permanentă legătură cu piețele de desfacere, cele mai prielnice, producătorii asociațiilor, provocând vânzările în comun. Tot așa intră în legătură cu cele mai de seamă surse comerciale de mărfurile trebuincioase sătenilor, provocând cumpărăturile în comun. Sfatul sau consiliul sindical are în primire și grija lui taurii, viții și armăsarii de rasă, îngrijește selecționarea culturilor și

a crescătorilor de vite și pasări ale sătenilor. În părțile podgoriilor, sindicatele sătești îngrijesc de buna cultură a varietăților de struguri, specifice localităților lor, îngrijește vinificația și cele mai multe sunt înzestrate cu crame sistematice, la care adună, „cupează” și îngrijește vinurile sindicalizațiilor, până la desfacere, ce cade iarăși în sarcina secretarului sfatului sindical. Însăși vestitele cooperative agricole ale Danemarckii, nu sunt de fapt întocmite, decât tot pe acelaș temel de obștească îngrijire a păsurilor locuitorilor asociații, ca și sindicatele agricole sătești din Franța, sau ale crescătorilor de vite din Elveția. Nu mai spunem, că tot prin mijlocul sindicatului, în Franța și Elveția, sau a cooperativei, în Danemarca, sătenii, individual sau în grupe, sunt înzestrați cu uneltele și mașinile trebuincioase. Ni se înfățișază aceste organizații, absolut voluntare, ca niște adevărate și temeinice regulatoare ale vieții satelor, în toate desfășurările ei, în aceste țări, cu cea mai trainică țărănie, din câte se află pe lume.

Ce se poate face la noi în direcția este, când ideea cooperativei de consum a fost compromisă, prin acele nechipzuite întreprinderi, ce s'au prăbușit, înmormântând în năruirea lor, odată cu micile capitaluri ale celor încrezători în cooperative, însăși încrederea acestora; când n'avem nici cel mai mic început de sindicate agricole sătești, când totul este de luat dela început? De luat dela început, însă fără întârzieri și în,

curcători formalistice, întrucât nevoile de împlinit ale sâtenilor în deosebi și ale întregului norod muncitoresc îndeobște, sunt sugrumătoare și amenință clipă cu clipă să i arunce, pe cei ce suferă, în ispita amăgirilor deșerte.

Iuliu Negulescu

Mizeria țărănimii în Ungaria

București (Observator). D I Emeric Kovacs, unul dintre scriitorii din tânăra generație a țării vecine dela Nord Vest, a scris recent o carte, intitulată „Revoluția noastră”, în care descrie în termeni impresionanți marea tragedie a mizeriei țărănești din ultima țară feudală din lume, adică din Ungaria.

„Un popor înșelat și condamnat în ultima încercare (de a ajunge să pună mâna pe imensele latifundii ale nobililor, n.n.), astăzi se îndreaptă spre viața mistică a sectarismului. Aceasta este și ea o revoluție; o revoluție mută” — spune d. Kovacs.

„Secetele maghiare sunt ultimile forțări de salvare ale unei clase sociale înlăturată dela viață... Ele se nasc acolo, unde mizeria trupească cu cea sufletească umblă mână în mână... Pe latifundiul contei Palavicini și pe alte părți ale marii câmpii maghiare situația este identică. O țărănime aruncată în lanțuri de civilizația veacului al XX-lea, nu se poate mișca și deaceia recurge la aceste căi de ușurare (la sectarism) Un popor ce cade sub nivelul timpurilor istorice își pregătește revoluția sa și această revoluție este o revoluție mută”.

„Apostolii mizeriei țărănești colindă latifundiile și cu învățămintele lor sectare caută să alina durerile milioanei de țărani jiniți sub jugul feudalismului nobililor maghiari. Credințele lor se rezumă, în general, la următoarele: „Viața e o vale a plângerii și cu cât vom suferi mai mult pe acest pământ, cu atât mai bună soartă ne așteaptă în viața de apoi”.

Refrenul: pământ, pământ! — se aude pretutindeni. În lipsa generală de pământ; țărani decăd din ce în ce mai mult. Sfârșitul lor începe prin sectarism și se termină în nihilism și moarte.

Secte țărănești maghiare nu

se pot enumăra, fiind extrem de numeroase. Așa de pildă există secta „celor sterpi” — spune d. Kovacs — care refuză de a mai procrea copii, pentru că nu vor ca și aceștia să îndure suferințele de care suferă ei. Ei se condamnă singuri la moarte, poartă haine negre și nu pot suferi viața în jurul lor. Distrug totul ce reprezintă un simbol de viață și de speranță. Stăpesc florile și tate pomii din grădini. Nu tolerează în curțile lor decât salcâmi, acest simbol al mizeriei lor.

O altă sectă, aceea a „răbdătorilor de foame” se condamnă la pierdere prin foamete, iar „alungătorii de diavoli” își chinuiesc trupul prin bătăi și automutilări oribile, sub pretextul alungării diavolului din trupul lor, care astfel se purifică pentru viața de apoi. Ei sunt convinși, că viața aceasta este o vesnică mizerie, slugărie și umiliați. Cu ocazia bicifului — spune d. Kovacs — își chinuiesc corpul în grozitor, pentru ca diavolul să nu se simtă bine în carnea lor.

Zărul „Magyarság” din 18 Iulie a. c., descoperă într-un articol o altă sectă periculoasă și cu principii oribile, născută din infinita mizezie a țărănilor maghiari, ea se numește secta „teho-viștilor” care nu permite creșterea copiilor săi (țărani) să ducă copii la doctor în caz de boală, pentracă, zice-se, Iehova s'ar supăra pe dăniți răsbunându-se prin moartea copiilor. Tot acest Iehova interzice credincioșilor săi curățenia corpului și interzice spălatul cu apă și să pună. Căci nu respectă aceste precepte, comite păcat de moarte. De asemenea se interzice căsătoria și viața conjugală. credincioșii „teho-viști” neputând trăi decât o viață extra conjugală între bărbat și femeie, deci nelegitimă.

Această sectă este foarte răspândită în câmpia Tisei, poliția

și jandarmeria maghiară punându-se, din ordinul Budapestei pe urmele ei.

Lipsa de pământ a țărănimii maghiare și viața de mizerie a celor 6.000.000 țărani proletari au împins Ungaria în brațele „destructivismului sfânt” — cum îl numește tot d. Kovacs —, secătând orice putere de viață a neamului vecin, condus de clasa parazită a grofilor și nemeșilor, cari în loc să instituie reforme sociale după pilda altor state moderne, preferă politica de revașă revizionistă, sperând să-și recapete latifundiile pierdute prin Trianon (pe veștii vecilor), în detrimentul țărănilor tuturor neamurilor din bazinul Dunării.

Automobilism.

Concursul de Duminecă

Rezultatul concursului de motociclete și automobile de Duminecă, pentru „Marele Premiu al Brașovului” a fost următorul:

- Motociclete.**
1. Theo Kunz — Brașov pe „Ariel” 41 m. 47 s. 24.
 2. Ionescu Cristea — București pe „Norton” 41 m. 55 s. 24.
 3. Ion Popa — București pe „Norton” 42 m. 12 s. 41.

- Automobile.**
- Categoria „sport”.
1. Petre Cristea (Ford) 55 m. 31 s.
 2. Ing. Rosenauer (B. M. W.) 56 m. 10 s. 13.
 3. Colonel Al. Berlescu (Ford) 56 m. 30 s. 71.

- Categoria „cursă”.
1. Costele Festetics — Budapesta, pe (Maserati) 1 oră 7 m. 40 s. 66.
 2. Petre Cristea (Ford) 1 oră 8 m. 38 s. 40.
 3. Colonel Al. Berlescu (Ford) 1 oră 17 m.

În cursul întrecerilor de motociclete concurrentul Maria Mareș s-a ciocnit cu Iosif Roman. Primul și-a fracturat brațul iar ultimul s-a ales cu o rană la picior.

Două mii de sate distruse de ploaie. Se anunță din Lucknow (Australia) că o imensă inundație a fost devastată de inundații. Două mii de sate au fost distruse de ploaie. Numărul morților este considerabil.

Istoricul evolutiv al partidului comunist rus

III. Falimentul comunismului

Dacă dictatorul roșu Stalin, cu șeful său de G. P. U. Elov, cu dreptate că spionii statelor capitaliste interesate pot să-și destășoare în plină activitate pe teritoriul U. R. S. S.-ului și au știut să stragă de partea lor pe cei mai de seamă conducători comunisti, — mareașii, generali, comisarul poporului (ministri) și diferiți șefi de autorități sau instituții sovietice, — atunci partidul comunist nu numai numărăcește, dar și moralmente este complet descompus. Și val de țara, care este condusă de un asemenea partid și de reprezentanții lui. Partidul moralei revoluționare comuniste și-au pierdut simțul elementar de iubire față de patria lor „proletară” și doctrina lor marxistă, așa că stăteau leninismului — stalinismului este cu totul un ceva putred al statului în decompunere.

Partidul comunist rus se găsește deci în complexă deznădejde și s-a dovedit cu totul incapabil ca putere de guvernământ. După toate evenimentele ce se petrec acolo, se vede că dictatorul roșu Stalin și-a pierdut orice speranță în partidul său comunist, care este de fapt vinovat de toate nenorocirile și dezastrul din Rusia sovietică.

Stalin încearcă acum să atragă masele populare cu constituția lui „democratică” și să se bazeze în viitor pe așa ziii „bolșevici în afară de partid”, cadrele tehnice și partizani personali devotați, puși în locurile de comandă. El dă cea mai mare atenție conducerii armatei roșii și în special G. P. U.-ului, care au fost curățate de elementele dubioase și opoziționiste.

Suprimând pe adversarii săi politici, opoziționiști de dreapta și de stânga, sub diferite etichete de „dușmani ai poporului”, Stalin caută să se sprijine pe masele populare și apelează la „bolșevici în afară de partid”, sperând să-și menție mai departe puterea sa dictatorială. Miza se face deci pe masele populare, cu care dictatorul roșu are să se împace, apărând în rolul „democratului desăvârșit” și răzbunătorul dușmanilor ma-

selor muncitoare. Toată șirettenia georgiană a lui Stalin-Djugășvili este în zadar. D sa prea mult s'a mârșit cu sângele poporului rusesc, pentru ca să mai poată debuta în rolul unui „pacificator”. Nimeni nu-l mai crede. Poporul rusesc, prin impasibilitatea sa continuă fașă de autoexterminare reciprocă a păianjenilor comunisti și împotriva pasivă, s'a arătat destul de vrășmas în fața regimului stalinist. Întreaga politică a lui Stalin este să-și însușească rolul bolșevismului, edecă să spună că „partidul comunist — acesta sunt eu și ce poruncesc eu, așa trebuie să fie”!

Stalin o înțelege aceasta foarte bine și acum stă în mijlocul dramului — dramului istoriei rusești, de unde de sigur va fi stăgat foarte curând, fiindcă așa au mai poate să dureze.

Epurarea cadrelor comuniste de sus, în urma autocraticei perzușilor de jos, a fost foarte deosebită pentru prestigiul partidului comunist. Partizanii se răd au cutat să se răzbuie pe șefii lor, pentru tot „socialismul” și burocrățiile comuniste. Istoria epurării cadrelor a arătat că partidul comunist se înabuze în dehoarea propriului său motto.

Întâi cei de sus au curățat cadrele comuniste de elementele dubioase din rândurile de jos, iar mai apoi au fost curățaji singuri de alții, în urma autocriticii celor de jos (subalternilor). Prima epurație a dat naștere nihilismului subalternilor și abuz de putere din partea satrapilor de sus. Iar a doua epurație a dat naștere la răzburarea personală din partea partizanilor de jos și a masei muncitorești.

Partidul comunist n'a fost recunoscut niciodată de țărănimea rusă și doctrina comunistă n'a fost însușită de poporul rusesc, iar dictatorul roșu și doctrinarii cel mare a dovedit prin actele sale arbitrare și descreționale, că partidul a fost compus din cele mai rele elemente din populația rusească, care și au bătut joc 20 de ani de poporul rus.

Partidul comunist rus este mort — și cum ar încerca Stalin să-l readucă la viață — toate încercările vor fi zadarnice. Un

Din trecutul bisericii din Cernatu

(Continuare).

Se face știut ori căroră se cuvine mai încolo spre pomenire (?) precum (că) sfânta biserică aceasta cu hramul Adormirii prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu și todeauna Fecloarei Mariei, s'a început în anul Domnului 1846 și nu s'a putut isprăvi din mai multe pricini fiind la anul 1848 fuga noastră din casele noastre de frica Ungurilor în țara românească și Moldova, și prin venirea muncărilor. Și bătăndu-se Măscălii cu Ungurii a supus Măscălii pe Ungurii, așa noi Români em venit de unde am fost, care am fost bășinși, am găsit casele noastre sparte, erse toate de Unguri. Așa după ce ne-am mai învârtit ceva avere, am deres sfintele biserici, le-am învârtit cu sfinte odoare precum și casele noastre.

Am început și la sfânta biserică această, după Dumnezeu, cu ajutorul creștinilor care la anul 1866 a și lăsat sfârșit.

În zilele împăratului nostru Franz Iosif în anul acesta mare bătae a avut împăratul nostru cu Prusul (Prusia). Multă oaste a pierit a împăratului nostru.

În anul acesta 1866 am avut Mitropolit pe Excelența Sa și baron Andrei Șaguna și pe Sfintele Sale Ioan Popazu și Iosif. Preoți în Cernatu, Oprea Verzea cu fil săi Ioan și Radu Verzea. Preotul Oprea Verzea a slujit la biserica Cernatu ani cincizeci și opt ani și când am scris aceasta am fost de ani

noă zeci și doi de ani. Am scris la anul 1866 Iulie, 20.

Preotul Oprea Verzea paroh și duhovnic. Cernatu Brașov la 16 Aug 1937. Pt. conf. cu originalul, preot Silvestru Garcea paroh.

Cum trăește cetățeanul sovietic

Correspondentul de la Moscova al ziarului „Neue Freie Presse”, N. Basseches care, după o ședere de mai mulți ani în capitala Rusiei, a fost expulzat nu de mult, publică în ziarul său din Viena o serie de considerații interesante asupra felului în care trăește cetățeanul sovietic.

Până nu de mult s'a crezut în Rusia sovietică în principiul de a se curma cu diferențierea dintre cetățenii țării. În locul acestei înalte diferențieri, care e în același timp o lege a naturii, se cerea nivelarea tuturor spre o uniformizare impresionantă. După cinci-șase ani a început să apară o deosebire în standardul de viață al cetățenilor. Iar eristocrația sovietică nu trăia în viața particulară prea deosebit de nivelul unui func-

ționar mijlociu. Idealul unui funcționar de stat din acel timp nu era un salariu mare, ci cu totul altceva: automobilul statului la dispoziție, legătură telefonică cu demnitarul statului, legătura cu centrala din Kremlin și în fine legitimație pentru a lua masa la Kremlin în numărul celor zece mii. Se mănca foarte modest, însă participantul auzia ultimele noutăți politice.

Toate acestea s'au schimbat. Micul cetățean sovietic locuiește încă destul de prost. Salariul lunar al unui lucrător calificat și al funcționarului mic nu trece de costul unei perechi de ghete. Absolventul studiilor universitare câștigă în primii ani de două ori mai mult decât aceștia. Funcționarul superior al statului își poate cumpăra cu leafia sa patru perechi de ghete. Cu toate

firmările ce se fac de teoriștii cianii socialismului, viața în Rusia sovietică e stăpânită de banii. Pe lângă acestea însă sunt alte avantajii care de multe ori în trec salariul funcționarului. Există astfel locuințe frumoase pentru funcționari, există de asemenea dreptul de a petrece concediul gratuit sau cu bani puțini în stațiunile luxoase din sulul Rusiei și numeroase vile din provincie stau la dispoziția acestora.

Locuirea în sanatoriu sau în vila din provincie, apartamentele, gramioanele, bicicletele ș. a. sunt valori destinate să dea satisfacție meritelor spectele după situația și gradul fiecărui funcționar. Sunt fără îndoială și oameni care câștigă foarte multe parate. Între aceștia sunt scriitorii, care primesc un anumit procent din vânzarea operiilor lor apărute în treze foarte mari. Însă ploaia de aur durează numai atât cât timp scriitorul se află în grațiile politice ale regimului. Același lucru se poate spune și despre artiștii de cinematograf. De asemenea medicii sau oamenii de știință câștigă bani mulți cu descoperirile lor. Însă marea masă de oameni abia își duce viața de azi pe mâine. Cea mai mare pacoste sunt locuințele, care nu sunt scumpe, însă o persoană are

dreptul după lege numai la 8 m. p. de locuință. Dacă cineva are un apartament mai mare, e obligat să plătească o chirie toată după întinderea locuinței. Funcționarii cu răspundere, scriitorii artiștii și medicii cu dreptul la 10 m. p. și numeii marii savanți și scriitorii de seamă au dreptul să închiriere și a doua cameră. Trete locuințele sunt „comune”. La ușa fiecărui apartament e un adevărat pomelnic, în care se spune de câte ori trebuie să se sune pentru cutare sau cutare persoană.

Nu i nici o mirare că într-o singură cameră locuiesc mai multe familii. În bucătărie stau una lângă alta mașinile cu petrol, în care se pregătește mâncarea. Gurile rele spun că aceste bucătării sunt admirabile izvoare de informație pentru poliția secretă. Locatarii dintr-un apartament aparțin, de cele mai multe ori, la diferite idei și partide politice și se denunță reciproc. Orice conflict, întâmplat în bucătărie, are drept rezultat o serie de anonime la poliția respectivă.

Se înțelege că o astfel de situație insuportabilă face ca cetățenii să-și părăsească locuințele. Moscova are multe restaurante, iar vara se deschid și cafenele. În ultimul timp acestea sunt mai puțin frecventate, fiind-

mori nu se va mai putea lecul. „Bandiți, escroci, huligan și spioni” nu pot să hulească ca drele sămănătoare ale unui partid, care ar fi în stare să conducă masele populare.

Partidul comunist a ajuns momentul, când i se poate aplica singurul remediu: ori lichidarea lui completă, ori exterminarea absolută a tuturor membrilor actuali, al căror număr a rămas foarte restrâns în urma eltor epurării.

Iustin I. Stan.

Correspondență din Berlin

Faruri fără lumină

Ce însemnează sondaj electric?

Primul far e cunoscut din vechea Grecia. Abia secolul al XX lea a putut asigura călătoria pe mare, prin telegrafia fără fir.

La navigație trebuie să se stabilească și să se respecte locul și direcțiunea. Locul se stabilește prin mijloace optice și prin ceasul de precizie, sondându-se pământul sau punctele solare. Direcțiunea se stabilește cu ajutorul compasului magnetic și circular. Ciocnirile se evită prin undele sonore ale clopotelor, sirenelor etc. De enormă importanță este deci calitatea undelor electrice de a pătrunde peste tot și de a fi recepționate.

Încă în 1911 Telefunken a construit în Europa primul emisor de direcțiune, în 1912 a construit instalații electrice de firm și de sondaj, în Europa și America de sud și de atunci a urmat o serie întreagă de lucrări. În 1926 aeronava L. Z. 126 a fost echipată cu aparatul de sondare Telefunken.

În 1930 au primit astfel de aparate vasele „Bremen” și „Europa”. Din 1936 în fine s'a garantat prin aceste aparate zborul regulat peste Atlanticul nordic. Sunt două feluri de astfel de instalații de sonaj: de bord și de teren. Vaporul cu aparat de emisie și recepție primește răspunsuri dela aparatele de sondaj, cu aceste aparate vasele își mai stabilesc oricând poziția. Aceste „faruri fără lumină” și „faruri sbrătoare și lăolitoare” — dezvoltate excelent de Telefunken — caută, arată și găsesc calea spre ținta dorită.

Buletinul Poliției.

Furt. În seara zilei de 13 August a. c., orele 20,30 a fost surprins în locuința d-nei Ema Fritzman din str. Regina Maria Nr. 37 individul Mircea Francisc, originar din comuna Sâncraii (Trei scaun), pe când împacheta obiecte de casă, cu intenția de a le fura. Numitul văzându-se descoperit, a sărit prin geam în stradă, lăsând pachetul pe geam. Fiind urmărit de o vecină a păgubașel, a fost predat unui gardian public și conțus la Poliție.

Sinucidere În dimineața zilei de 13 August 1937 s'a aruncat înaintea trenului, între Brașov—Bod, tânărul Soldatic Francisc de 19 ani, originar din Satu Mare, mecanic de automobile, rămânând mort pe loc. Cauza sinuciderei nu se cunoaște.

Incercare de spargere. Au fost surprinși și înaintați Poliției indivizii Beko Geza și Csergo Toma din Brașov pe când vroiau să spargă boșega „Dealul Zorilor” din str. G. Barjitu Nr. 8. Se fac cercetări de Biroul Judiciar.

Accident. Duminică, cu ocazia concursului de motocicletele s'a întâmplat un accident pe Șirul Iorga, ciocnindu-se două motocicletele în plină viteză.

Conducătorul Marelui Marin din București a fost rănit grav la cap, iar celălalt și-a fracturat piciorul.

Primăria Municipiului Brașov.

Nr. 22 645 — 1937.
Serv. economic.

Publicațiune de licitație

În ziua de 26 August 1937, orele 11 a.m., se va ține la Primăria Brașov o a doua licitație publică pentru *aprovizionarea serviciului autobuselor comunale cu cauciucurile necesare pe anul bugetar 1937—1938.*

Valoarea furniturilor se urcă la circa 800.000 Lei.

Informațiuni detaliate se pot avea la Serv. Intreprinderilor Comunale, Șoseaua Sfi. Petru, Brașov.

Brașov la 10 August 1937.

Comisia Interimară,

Președinte:

Dr. T. Prișcu

p. Secretar general:

Dr. St. Popovici

605 2—2

Primăria Municipiului Brașov.

Nr. 23.528/1937
Serv. economic

Publicațiune de licitație

Pentru procurarea stofelor, postavurilor și furniturilor necesare confecționării uniformelor cameriştilor și agenților acestui Municipiu, se ține în ziua de 28 August 1937, ora 12 la Primăria Brașov, o a treia licitație publică cu oferte închise, timbrate și sigilate, în conformitate cu art. 88—110 din L. C. P. și dispozițiilor legale.

Garanția este de lei 5.000, (cinci mii) în efecte de Stat sau numerar, care se va depune în plic separat odată cu oferta.

Informațiuni și caietul de sarcini se pot primi la Serviciul Economic al Municipiului.

Brașov, la 11 August 1937.

Comisia Interimară

Președinte:

Dr. T. Prișcu.

p. Secretar general:

Dr. St. Popovici

În conformitate cu originalul:

Expeditor Reiner.

610 1—3

Raniță de excursii culoare cas-tante, măritime mijlocie, având în ea una pelerină mică din pânză cauciucată de culoare albăstră închisă, trei bluze țicotate, de culoare albăstră deschisă, pentru copii, un geant de aluminiu, formă prismatică, capacitate 1 1/2 litri și alimente.

Aducătorul i se dă o bună recompensă.

Dr. Sulică, Târgul Iaului 29.

611 1—1

AVIZ Preînscăd parfumeria „Migdal” din Brașov, fostă proprietară (Kálmán Gilla) învii creditorii ca în termen de opt zile să-mi comunice eventualele pretențiuni, deoarece peste acest termen nu voi putea lua în considerare nici un fel de pretențiune.

Brașov, la 17 August 1937.

Salamon Lipat

Str. Regele Carol Nr. 49.

612 1—1

De închiriat. Apartament de 4 camere și dependințe. Poziție centrală, scare, bucătărie cu intrare separată, etc. Informațiuni Piața Libertății (Târgul Iaului) 25. 578 6—0

CINEMA „ASTRA”

Dela 20 AUGUST

Nemuritoarea capo d'operă

W. SHAKESPEARE

ROMEO și JULIETA

Cea mai frumoasă și mișcătoare povestă de dragoste a tuturor timpurilor renaște în nemuritoarea ei splendoare.

Cu: Norma Shearer, Leslie Howard, John Barrymore.

Regia: GEORGE CUKOR. Complectare: Jurnal Fox Movietone.

Miercuri și Joi rulează filmul „EU și IMPARATEASA” cu Lilian Harvey și Charles Bayer.

Nouile premii ale revistei „Pentru Dv. Doamnă”

pe care cu mari sacrificii le oferă tuturor abonajilor absolut gratuit,

întrucu mult celor de până acum.

Revista „Pentru Dv. Doamnă” a câștigat toate stampilele celor ce au citit o, devenind cea mai bună și stăceră prietenă a casei.

După ultimele două fețe de masă și covoraș, direcțiunea revistei oferă

nu mai puțin de trei premii la un loc:

1. Un splendid milieu din olandină fină, artistic desenat, început și cu tot materialul necesar pentru a fi terminat.
2. O garnitură de cafea neagră picată cu aceleași motive ca și milieul.
3. Lea și cel mai senzational, o poliță de asigurare de 10.000 de lei dela Soc. de Asig. „Generală”. Această poliță va participa dela început la tragerea la sorți lunar, așa încât abonajii au șansa de a câștiga până la suma de 10.000 de lei.

Toate aceste trei premii vor fi primite gratuit de fiecare abonat imediat după plata abonamentului pe un an.

Cereți chiar astăzi gratuit un număr de probă cu prospectele dela administrația revistei „Pentru Dv. Doamnă”, București, Calea Victoriei 17. 454 8—0

Robe speciale pentru Domnii Magistrați și Reverenți preoțești se pregătesc la croitoria STOICĂ PETRU Brașov
Str. REGELE CAROL Nr. 25 Et. I. 3—4

Fără pașaport Fără viză la BUDAPESTA
Din 9 până la 13 Septembrie
La marele matsch Venus-Hungara
Costul căătoriei Lei 1900. — Informații mai detaliate despre pașune la Biroul de voiaj din Brașov WAGONS-LITS/COOK Strada Regele Carol Nr. 61. Telefon 260. 613 1—1

Cinema Capitol
Incepând din 18 August John Wayne renumitul cow boy în **Pionerii Vestului** cel mai bun film de aventuri. Complectare: Micky Mause și Paramount Jurnal.

Dealul Zorilor vișuri selecte, garantat naturale, preferate de cunoscători. Se găsesc la Brașov, str. Gh. Barjitu Nr. 9 (Târgul Iaului) la **BODEGĂ** 510 10—0

Intreprindere comercială românească, caută o domnișoară perfectă dactilografă și tânăr serviciul militar satisfăcut, ambi cu școala superioară de comerț, cu cunoștințe în lucrări de birou, spre imediată angajare, oferte și informațiuni la ziar. 599 3—3

Doamnă inteligentă și bine știută caută post cu conducătoare la o casă pentru un om singur eventual și în provincie. Informațiuni la ziar. 585 4—0

că fiecare cetățean se teme ca nu cumva, salutând pe un cunoscut, să nu fie zărit de poliție și terorizat. Teatrele și cinematografele sunt pline. Salariile sunt de așa natură că abia așung pentru a satisface cerințele stomacului. Haine se procură foarte greu și în general cetățeanul sovietic se îmbracă foarte modest. Femeile se îmbracă destul de bine, iar cele din aristocrație foarte bine. Economie familiile sunt înghițate de toatele soției. Ceeace mai rămdâne, se cheltuiește cu teatrul și cinematograful, fiindcă în cel opt metri pătrați nu se poate la vești nimic.

Pe de altă parte în Rusia sovietică sunt admirabile localități de distracție. Un mare parc central pentru odihna, e ceva de admirat. Aceasta cuprinde câteva teatre, terenuri de sport și jocuri. Cu toate că acest parc e plin de lume, vizitatorilor nu va auzi nici un răset de nițieri. O tristețe adâncă domnește pe sufletul acestor oameni. Motivul acestei stări de lucruri: aici aici cetățeanul sovietic nu-și lasă singur în toată singurătatea sa. Sunt și aci numeroși funcționari, cari vor să l învețe cum să se distreze. Omul nu poate face nimic din proprie inițiativă, totul potrivit regulamentul și controlului oficial-

țării. Astfel trăește cetățeanul sovietic: cinci zile de muncă, în noaptea din a cincea zi la cafenea sau acasă lângă un pahărel de vodcă, câteodată la teatru, iar vara în parcul culturii. Între timp adunările politice la clubul întreprinderii sale și la câte un concert organizat de fabrica unde lucrează. Aceasta din urmă e singurul lucru gratuit pentru muncitorul sovietic.

Clasele de sus duc însă o altfel de viață. Arhitecții și artiștii au cluburile lor, unde tot a cincea seară se adună în număr foarte mare. Se mănâncă și se dansează. Aristocrația sovietică nu e văzută niciodată, foarte rar la prilejurile oficiale și câteodată la premierele teatrelor mari. Reprezentanții acestor clase locuiesc în apartamente foarte bine păzite, iar în ziua odihnei peacă afară la vilele din provincie. Imediat lângă Moscova se află un mare hotel de o extraordinară eleganță pentru protipendada sovietică. Nici un ochiu curios nu se poate abate la fața acestui hotel. În interior e înzestrat cu confort ultra modern. Fiecare vizitator are la dispoziție câteva camere și fiecare persoană comandă de cu seară lista de masă pentru a doua zi. Faptul acesta dă vizitatorului impresia că se află într-o locuință proprie. De jur im-

prejur pe o lungime de doi kilometri se întinde o pădure deasă, în care nu e permis accesul muritorului obișnuit. Aceasta nu-i totul, La Marea Neagră se află sanatorii și case de convalescență, aranjate ierarhic. Sunt cădiri pentru lucrători și oameni de serviciu, care se odihnesc în timpul verii, drept răsplătă sau în urma recomandărilor medicului. Se mai află de asemenea și sanatorii confortabile pentru ofițerimea armatei roșii. Sublocotenenții și locotenenții au dreptul la câte 2—4 camere, iar ofițerii de stat major pot să-și ia cu dănași întreaga familie. Generalii și funcționarii superiori au locuințe speciale. Piața e împărțită după damnități. Val de acela, care merge să facă baie acolo unde gradul său nu-i dă dreptul la aceasta! Piața vilelor e separată prin sârme care se întind până în apele Mării. Ceps.

Abonajii cari ne fac reclamațiuni și comunicări în scris în chestia ziarului suni rugați a ne indica întotdeauna și n-rul de pe adresă, sub care li se trimite ziarul.

Armata chineză și forța ei combativă

În actuala desfășurare a evenimentelor din extremul Orient, în care China este chemată să joace un rol atât de important, cred că e bine să avem o mică noțiune despre armata chineză și forța ei combativă.

Armata în China se formează dintr-o voluntaritate angajată pe un timp determinat, mai lung sau mai scurt. De multe ori, chiar bande întregi de bandiți organizați, sunt angajați de către sau către „guvern” provincial și din simpli bandiți devin soldați și ofițeri chinezi. Armata chineză reprezintă de fapt, așa putea spune, niște „trupe particulare” ale diferiților generali și personajii politici chineze și constituie o clasă privilegiată a poporului chinez.

Grație acestui fapt și din cauza intereselor personale ale șefilor politici și comandanților marilor unități, se produc dese schimbări în gruparea numerică și administrativă a unităților, care foarte des se regrupează după interesele personale ale șefilor politici și comandanților marilor unități.

În actualele împrejurări, când în China domnește anarhia și de bandada în rândurile diferitelor unități, ce aparțin diferitelor grupări politice este foarte greu să se facă unirea tuturor forțelor militare chineze sub un comandament unic și autoritar.

Guvernul național chinez de la Nanking depune mari străduințe și ia toate măsurile posibile pentru desființarea autorităților „autonome” ale diferitelor provincii din China și unirea lor în jurul guvernului central, iar paralel cu aceasta caută să formeze o singură armată puternică prin contopirea tuturor grupărilor militare locale (provinciale).

În acest scop, imitând metoda marilor puteri și în special a Japoniei, guvernul central al Chinei printr-o lege, a introdus la 17 Iunie 1923 serviciul militar obligatoriu și treptat a început să reconstruiască și îmbunătățească cadrele armatei, însă răspândirea noului sistem militar asupra tuturor grupărilor militare provinciale din China este o sarcină foarte grea pentru guvernul central de la Nanking.

China are așa dar o armată colosală, după evaluarea numerică, dar ea este risipită și aparține diferitelor grupări politice. Nu este bine și rațional organizată, este insuficient înarmată și nu posedă armamentul modern.

Totuși în ultimul timp toate unitățile mari din China au fost înarmate cu numărătoare mitraliere, s'a mărit numărul avioanelor și se observă în general o îmbunătățire simțitoare în organizarea armatei chineze, mai ales în rândurile armatei ce aparține direct guvernului de la Nanking.

Forța aparentă a armatei chineze în ultimul timp s'a îmbunătățit simțitor și nu poate să fie ignorată.

Armata chineză în momentul de față poate să fie împărțită în trei categorii: trupele regulate, trupele iregulate și trupele comuniste.

Trupele regulate aparțin direct guvernului central de la Nanking și sunt relativ bine organizate, reprezentând o forță mult mai reaă între toate forțele militare de uscat din China.

Armata regulată din China care este subordonată direct sau indirect mareșalului Ciang Kai-shek, comandantului suprem al armatei și șefului guvernului din Nanking, se compune din: trupele fostei armatei din sectorul

Războiul chino-japonez

de Nord-Est, trupele Chinei de Nord, trupele din provinciile Shensi, Shandun, Huandun și Huansi, precum și trupele provinciilor periferice îndepărtate. Numărul total al trupelor regulate din China se evaluează la 2.100.000.

Trupele iregulate (milite) sunt în toate provinciile din China în sarcina cărora intră menținerea ordinii și urmărirea bandiților. În fiecare provincie există dela câteva mii până la câteva zeci de mii din trupele iregulate.

Trupele iregulate sunt de asemenea înarmate, s'ară de puști, cu mitraliere și unele chiar cu tunuri.

Numărul total al trupelor iregulate din China se cifrează la 400—500 mii de oameni.

Trupele comuniste chineze nu demult s'a mutat din provinciile de sud în provinciile Shansi, Huansi, Ninsia și altele din Apus. Ele ocupă astfel poziții foarte avantajoase, având contact direct cu forțele armatei roșii din U. R. S. S., prin Mongolia Exterioară și provincia Sinitzian (Turkestanul chinez). Numărul total al trupelor comuniste chineze se evaluează cam la o sută și câteva zeci de mii de soldați roși.

China dispune de o armată considerabilă de 2.100.000 trupe regulate, 400—500.000 trupe iregulate și 120—150.000 de trupe comuniste. Este deci o armată colosală, care dacă ar fi bine organizată, instruită și înarmată, ar putea să alunge de pe teritoriul ei nu numai pe coterpi-

torii lor japonezi, dar și pe toți streinii în general, cari exploatează China fără milă.

Nefiind însă bine organizată, insuficient instruită, prost înarmată și hărțuită de luptele politice interne, ea nu poate face față invaziei japoneze.

După datele strecurate în presa europeană, armata japoneză dispune în timp de pace de 17 divizii (cam 300.000), din care 15 divizii se găsesc în Japonia și 2 divizii pe Continent (una în Coreea și alta în Manduriile).

În caz de nevoie, numărul unităților de mai sus se poate majora cu 1½ avându-se un număr suficient de instructori, ofițeri și subofițeri.

Este imposibil de crezut că Japonia a trimis pe Continent numai două divizii (35—45.000). Desigur că numărul trupelor japoneze, care activează pe continentul asiatic și în special în Manduriile și China de Nord, este mult mai mare. Dar dacă s'ar muta întreaga armată japoneză pe continent, numărul ei este înfărm în comparație cu armata chineză și numai grație anarhiei și debandadei din China, Japonia poate să-și facă de cap pe teritoriul chinez, fără să-și fie teamă de neplăcerea înfrângerii.

Totuși, când ne gândim la faptul, că Japonia cu populația ei de 65 milioane, vrea să mai stăpânească încă un teritoriu imens ca cel al Chinei de Nord cu o populație de 70 milioane de suflete o țile expansiunii japoneze, avânt în același timp pe un vecin ca U. R. S. S. — ne cuprinde îndoiala dacă Japonia va putea stăpâni și timp aceste teritorii sireine, pentru cari se cer în permanență multe contingente sub arme și investițiile materiale extrem de mari.

Locot. col. I. Starikow:ky

INFORMAȚIUNI

M. S. Regele la Eforie. După terminarea festivităților dela Constanța, M. S. Regele împreună cu Marele Voievod Mihail a plecat la Eforie.

Suveranul va rămâne aici 15 zile și va urma cura de băi de soare, începând pe coasta Dalmației.

M. S. Regina Maria a sosit alături la Bran, unde va rămâne câțva timp.

Serbările Poloniei. Întregă Polonia a sărbătorit Dumnece, cu mult entuziasm, cea de a 17-a aniversare a victoriei din August 1920 asupra bolșevicilor.

Avansare. Prin deciziunea ministerială Nr. 160.568—1937, d-l prim-medec veterinar al jud. Brașov, Ilarie Noaghea a fost avansat la gradul de inspector.

O expoziție comună a societăților de navigație din țările Micii Ntelegeri. Societățile de navigație cehoslovace au luat inițiativa organizării unei expoziții comune a tuturor societăților de navigație din țările Micii Ntelegeri.

Expoziția — care va avea loc la Bratislava — va înfășișa gradul de dezvoltare a navigației în Cehoslovacie, România și Jugoslavia.

Din România și Jugoslavia vor pleca câte un vapor special la serbările din Bratislava.

Contra durerilor reumatice. a molicinilor membrilor, contra durerilor de cap și a amețelilor, de cari sufeream regulat ia răcelii mai puternice, am luat în totdeauna cu deosebit succes Tegal.

Un nou pachebot românesc. Din cele două vapoare comandate de P. C. A. în Danemarca, primul va fi gata în Aprilie și al doilea în Mai.

Pachebotul de 7000 de tone se va numi „Transilvania”, iar cursa inaugurală este prevăzută pentru 15 Mai 1938.

Mare nenorocire la o cursă de automobile din Italia. Duminecă dimineața au avut loc la Pescara în Italia concursurile de automobile pentru cipa Acerbo. Mașina condusă de italianul Pasquino Ermini s'a ciocnit la un moment dat cu aceea a englezului Reginald Tongue. Ciocnirea a fost atât de puternică încât mașina italianului a fost aruncată în mijlocul publicului, omorând patru persoane și răniind o mulțime de spectatori. Numărul mare al răniților se explică și prin faptul că publicul a intrat în panică în momentul accidentului, călcându-se în picioare.

În stare gravă Ermini a fost internat la un spital.

Soc. sportivă și culturală „Echo” din Cluj, secția de fotografare, va aranja în Cluj cu începere dela 14 Noembrie 1937 până la 28 Noembrie 1937 un concurs de expoziție amatore de fotografii pentru întreaga țară. Sunt invitate toate societățile și cluburile de fotografie și turistice din țară, precum și fotografi amatori individuali, conform regulamentului expoziției.

Cumpăr grădina mică sau teren de casă sub deal nu prea departe centru Brașovului. Păștesc 30.000 imediat, restul câte 2000 rate lunare.

Oferte în scris la ziar.

584 5—0

Adunarea generală a „Astrii”

În înțelesul Art. 22 din Statute, membrii „Asociației pentru literatura română și cultura poporului român — Astra”, se convoacă la adunarea generală, ce se va ține în orașul Timișoara, în zilele de 11—13 Septembrie 1937.

PROGRAMA ADUNĂRII:

Sâmbătă, 11 Septembrie 1937, în preziua adunării generale. (În sala festivă a Liceului Comercial):

Ora 17: Ședința Președinților de despărțăminte cu următoarele 2 referate pentru discuție:

1. Problema portului național. Raportor Dr. I. Milota.
2. Influența căsătoriei asupra fertilității și etnicului unui neam. Raportor Dr. P. Râmneanu.

Ora 20½: Seară de cunoștință.

Duminecă, 12 Septembrie 1937.

Ora 9: Serviciul divin în bisericile românești din Timișoara.
Ora 11: Ședința la festivă cu următoarea ordine de zi: (Cinema „Capitol”):

1. Deschiderea adunării generale.
2. Salutul autorităților și societăților culturale.
3. Expunerea programatică a Președinției Regionale. Bănășene.
4. Dispoziții pentru verificarea procesului verbal al Adunării generale.

5. Inscrierea delegaților prezenți ai Despărțămintelor.
6. Prezentarea raportului general al Comitetului Central pe 1936—37.

7. Prezentarea raportului general al Regionalei Bănășene a „Astrii”.

8. Alegerea comisiunilor pentru:
a) Examinarea raportului general și raportului Regionalei;
b) Inscrierea de membri noi;
c) Examinarea propunerilor intrate în termen reglementar;
d) Alegerea comitetului de cenzori pe 1937—38.

Ora 14: Banchet (*).

Ora 16: Cortegiul etnografic (pe B-dul Regele Ferdinand).

Ora 17½: Manifestații sportive ale străjerilor și Șoimilor României și concomitent vizitarea expozițiilor.

Ora 19: Ședința festivă a Secțiilor: Conferința d-lui Inspector General Sanitar Dr. Iosif Nemoianu despre „Problema generațiilor viitoare în Bănat”.

Ora 21½: Reprezentația artistică a Operei Române din Cluj pentru sărbătorirea maestrului Tiberiu Brediceanu.

Cuvântul omagial în numele Regionalei Bănășene îl va rosti Maestrul Sabin Drăgoi.

După reprezentația bal, în stil românesc, în sala Reduta din Palatul Cultural.

Luni, 13 Septembrie 1937.

Ora 10: Ședința a II-a cu următoarea ordine de zi: (În sala festivă a Liceului Comercial):

1. Rapoartele comisiunilor, alese în ședința I-a și al Comitetului de cenzori, despre verificarea socotelilor Asociației pe 1936 și ale Internatului de fete pe anul școlar 1936—37, precum și asupra proiectului de buget pe anul 1938 al „Asociației” și al Regionalei Bănășene.
2. Fixarea locului pentru adunarea generală din anul 1938.

Din ședința plenară a comitetului central al „Asociației” s'înțuie la 7 August 1937.

Iuliu Moldovan m. p.,

președinte.

Nicolae Boilă m. p.,

secretar.

* Eventuale propuneri au să fie înaintate, în scris, prezidiului „Asociației” Sibiu, Str. Șaguna No. 6, cu cel puțin 8 zile înainte de adunarea generală.
**) Pentru încadrare, banchet și reprezentația artistică, etc., participanții se vor anunța, cel mai târziu până la 6 Septembrie 1937, d-lui președinte al Regionalei Sabin Evușianu, Timișoara, B-dul Diaconovici-Loga No. 1.

Lupte violente în extremul orient

Shanghai 16 (Rador) Ofensiva trupelor japoneze a început azi, Marți la ora 5 și 30. Vremea e ploioasă. Se așteaptă lupte crâncene.

Luptele pe linia ferată Shanghai—Vomslung sunt de o violență extremă. Trupele japoneze fac eforturi mari pentru a împledeca pe chinezi de a pătrunde în cartierul general japonez.

Tokio 17 (Rador). În ședința de azi a consiliului de ministri, ministrul marinei a anunțat că aviația japoneză a doborât și distrus până acum 87 avioane chineze și a priclănit sîrăciuni importante mai multor baze aeriene chineze.

Din Shanghai se anunță că artileria anti-aeriană chineză a doborât încă 13 avioane japoneze, ridicând astfel la 29 numărul total al avioanelor japoneze doborâte până acum.

Guvernul englez discută măsurile de luat în Extremul Orient

Londra, 17 (Rador). — D-nii Eden, Halifax, Duff-Cooper și Hoare Belisha s'au întrunit la Foreign Office. Constătarea a durat mai bine de două ore.

Agenția Reuter crede a ști că în această constatare s'au examinat toate măsurile ce ar putea fi luate pentru soluționarea pașnică a situației din Shanghai. S'a luat în discuție și situația marinei comerciale din Mediterana.

La sfârșitul consfătuirii s'a publicat declarația următoare: „Guvernul britanic este neliniștit de numărul crescând al atacurilor date de curând împotriva marinei comerciale britanice în apele Mediteranei și de regiunea în care se produce aceste incidente.

Guvernul britanic a dat instrucțiuni prin intermediul Amiralității în sensul că ori de câte ori un vas britanic va fi atacat de un submarin, fără avertisment, vasele de război britanice sunt autorizate să contra-atace submarinul.”